Tuomiolauselma

Henkilöiden vapaasta liikkuvuudesta tehdyn Euroopan yhteisön ja sen jäsenvaltioiden sekä Sveitsin valaliiton välisen sopimuksen, joka allekirjoitettiin Luxemburgissa 21.6.1999, 2 artiklaan ja kyseisen sopimuksen liitteessä I olevaan 9 artiklaan sisältyviä syrjintäkiellon periaatetta ja yhdenvertaisen kohtelun periaatetta on tulkittava siten, että ne eivät ole esteenä Sveitsin valaliiton ja Saksan liittotasavallan välisen 11.8.1971 tehdyn sopimuksen, sellaisena kuin se on muutettuna 12.3.2002 tehdyllä tarkistuspöytäkirjalla, kaltaiselle kaksinkertaisen verotuksen välttämiseksi tehdylle kahdenväliselle sopimukselle, jonka mukaan toimivalta verottaa sellaisen saksalaisen verovelvollisen, joka ei ole Sveitsin kansalainen, saamia palkkatuloja kuuluu valtiolle, josta nämä tulot saadaan, eli Saksan liittotasavallalle, myös silloin, kun verovelvollinen on muuttanut asuinpaikkansa Saksasta Sveitsiin mutta on jatkanut työskentelyään Saksassa sijaitsevassa työpaikassaan, vaikka toimivalta verottaa vastaavassa tilanteessa olevan Sveitsin kansalaisen palkkatuloja kuuluu uudelle asuinvaltiolle eli tässä tapauksessa Sveitsin valaliitolle.

([1]) EUVL C 303, 8.9.2014.

Unionin tuomioistuimen tuomio (yhdeksäs jaosto) 19.11.2015 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt hof van beroep te Brussel – Belgia) – SBS Belgium NV v. Belgische Vereniging van Auteurs, Componisten en Uitgevers (SABAM)

(Asia C-325/14) ([1])

(Ennakkoratkaisupyyntö — Direktiivi 2001/29/EY — 3 artiklan 1 kohta — Välittäminen yleisölle — Käsitteet ”välittäminen” ja ”yleisö” — Televisio-ohjelmien lähettäminen — Ns. suoran siirron menetelmä)

(2016/C 016/12)

Oikeudenkäyntikieli: hollanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Hof van beroep te Brussel

Pääasian asianosaiset

Valittaja: SBS Belgium NV

Vastapuoli: Belgische Vereniging van Auteurs, Componisten en Uitgevers (SABAM)

Tuomiolauselma

Tekijänoikeuden ja lähioikeuksien tiettyjen piirteiden yhdenmukaistamisesta tietoyhteiskunnassa 22.5.2001 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2001/29/EY 3 artiklan 1 kohtaa on tulkittava siten, että lähetystoiminnan harjoittaja ei suorita kyseisessä säännöksessä tarkoitettua välittämistä yleisölle, kun se toimittaa ohjelmasignaalejaan yksinomaan signaalien jakelijoille ilman, että yleisö voi saada nämä signaalit tämän välittämisen aikana ja johdosta, ja kun kyseiset jakelijat lähettävät tämän jälkeen mainitut signaalit tilaajilleen, jotta nämä voivat katsoa ohjelmia, ellei kyseessä olevien jakelijoiden osuus ole vain pelkkä tekninen väline, mikä ennakkoratkaisupyynnön esittäneen tuomioistuimen on varmistettava.

([1]) EUVL C 315, 15.9.2014.